

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, 1. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neizpolnjena pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vrnejo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina, lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“. — Tisk: tiskarna „Edinosti“, ul. S. Frančiška Asiškega št. 20, v meštemu poslovnem prostoru v Trstu.

Telefon uredništva in uprave št. 11-55.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasni denarniki za mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljnja vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilnični račun št. 811.652.

Zvezne čete prekoračile Vislo in na več točkah prebile fronto med Vislo in Bugom.

Rusi se umikajo, požigajoč in uničujoč vse za seboj. — Ruski napadi pri Sokalu. — Posamezni italijanski napadi pri Gorici in na doberdovski planoti odbiti. — Položaj ob Narewu nelzpremenjen.

Nov naskok Francozov na linijo Lingekopf - Barrenkopf. — Odbiti francoski napadi v Svečeniškem gozdu.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 30. (Kor.) Uradno se objavlja: 30. julija 1915, popoldne.

Po večdnevem odmoru so prešli zavestniki včeraj med Bugom in Vislo zopet na vsej fronti v napad. Zaprano Wierza do ozemlja Chuciela, je bila sovražna fronta prebita v širini nad 25 km. Avstrijski 17. armadni zbor je zavzel ruske postojanke severno Chuciela po 5 kratnem naskoku. Nemške čete so izvajale zvečer linijo Plaski - Biskupice in železnico, vzhodno odtoč.

Tudi pri Kowal - Belzyce, severovzhodno Krasnostawa in Wojslawic, so zvezne armade udrele v sovražno linijo.

Danes jutraj so se pričeli Rusi umikati na vsej fronti, pri čemer uničujejo vse naselbine in zažigajo celo žito na poljih. Naše zasledovanje je v teku.

Severozapadno Ivangoroda je bil na obeh straneh izliva Radomke dne 28. julija po težkih bojih izsiljen na več mestih prehod preko Visle. Nemški in avstrijski pionirji so imeli ob najtežavnejših razmerah priliko, da so zopet dokazali odlično sposobnost in požrtvovalno izpolnjevanje dolžnosti.

Ob gornjem Bugu so umikani branci predmostja pri Sokalu svojo jugovzhodno fronto vsled napada številno močnejši sil za par sto metrov nazaj in so odbili tamkaj nadaljne sovražne napade.

Sicer je položaj v vzhodni Galiciji nelzpremenjen.

Imenovanje šefa generalnega štaba, pl. Höfer, fml.

Ivangorod.

Avstrijske in nemške čete se nahajajo pred Ivangorodom in že grme težki topovi zavestnikov proti znanim utrdbam mesta. V resnici je Ivangorod mnogo manj mesto kakor veliko utrjeno taborišče, v katerem ima dovolj prostora daleč nad 100.000 mož. Ta ruska trdnjava, ki služi v svrhu, da brani prodiranje proti Varšavi z juga in štiti križišče dveh važnih železniških linij poleg prehoda čez Vislo, je bila zgrajena leta 1842. Poprej se je nahajala na mestu Ivangorod vas, z imenom Demblin in tako imenuje domače prebivalstvo tudi sedanjno trdnjavo. Oficijalno ime Ivangorod je dobila trdnjava šele od takratnega namestnika na Poljskem, Ivana Paskjeviča. Naprave trdnjave so bile zgrajene na spoznanju, da je na tem mestu s prehodom čez Vislo mogoče varovati tudi linijo ob Wierzi med Vislo in Bugom, naziranje, ki se je po izkušnjah tekom sedanjih vojn izkazalo kot popolnoma pravilno. Treba je namreč poprej oblegati trdnjavo, predno se izsilil prehod čez Vislo in Wierzo in predno je mogoče pričeti prodirati proti Varšavi na vzhodnem bregu vletoka Visle. Upati je, da bodo zvezne čete to nalogo tudi rešile.

Ivangorod je bil l. 1855 razširjen. Popolnoma izgrajena pa je bila trdnjava šele po l. 1879. V tem času so bili napravljene sprednji fort. Danes je Ivangorod kot južna točka poljskega trdnjavskega trikotja Ivangorod - Nowogeorgijevsko - Brest-Litowski, ena najvažnejših strateških točk na vzhodnem bojišču in padeč te trdnjave bi bil velikega pomena za nadaljnje operacije. Znotraj utrjenega taborišča že v mirovni časi ni bilo civilistov. Skoro vsa poslopja trdnjave služijo v vojaške svrhe: velike vojašnice, arzenali in vojaška upravna poslopja se grupirajo okoli citadele. Notranja trdnjava je obdana od bastioniranega glavnega nasipa, okoli katerega se nahaja devet manjših utrdb na desnem bregu reke. Na levem bregu Visle se nahaja utrdba Gorčakov, močno utrjeno predmostje, in poleg nje še tri druge utrdbe.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 30. (Kor.) Uradno se objavlja: 30. julija 1915, popoldne.

Italijanski napadi, ki se še nadaljujejo na Goriskem in na robu planote, se le posamezni brezuspešni poskusi sovražnih oddelkov, ki so naperjeni proti sprednjim oporiščem naših postojank. Tako so skušale italijanske čete vzhodno Zagraja in pri Redipugli pridobiti dalje na ozemlju. Bili pa so povsod odbiti. Posebno za Monte dei sei Busi, ki je trdnja v naših rokah, se je zmanj trudi sovražnik.

Na drugih delih fronte na jugozapadu se ni zgodila ničesar bistvenega.

Na komenski planoti je bil v zadnjih dneh en italijanski letalec zadet ob obrambnem topu proti zrakoplovom in sestreljen. Pilot in opazovalec sta bila najdena pod gorečimi razvalinami letala mrtva.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, fml.

Dogodki na morju. Italijani so napravili pred kratkim na samotnem otoku Pelagozi, ki ni bil vojaško zaseden, brezlično postajo. Dne 28. t. m. je bilo postajno poslopje iste razrušeno po topovskem ognju naših torpedov in ograjni jambor prevržen.

V zvezi s tem je bil v svrhu konstatiranja obsega sovražne okupacije odposlan majhen oddelček moštva naših torpedov za strogo poizvedovanje. Oddelček je, ne meneč se za srđiti odpor prodrl preko sovražnega strelskega jarka do močno zasedene betonirane obrambne naprave sovražnika in prizadel sovražnikom, podpiran po artiljerijskem ognju naših ladij, znatne izgube. Tako sta padla med drugimi poveljniki italijanske posadke in še en oficir. Po uspešnem rekognosciranju se je vrnil oddelček kljub veliki premoči sovražnika brez znatnih izgub zopet na ladje. Sovražni podmorski čolni so spustili zmanj več torpedov proti našim enotam.

Brodovno poveljstvo.

Komunike Cadorne.

DUNAJ, 30. (Kor.) Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: Poročila sovražnih generalnih štabov:

Italija, 27. julija. — V Val di Daone je bila okupacija višin na pobočjih med zasedenima Monte Lavanech in Cima Pissola, končana. Sovražna artiljerija je zmanj skušala s sosednjih obvladujočih višinjskih postojank motiti naše operacije. Po daljši artiljerijski predpripravi srednjega kalibra, je v noči na 26. t. m. izvršila infanterija, podpirana po močnem ognju strelskih pušk, napad, a je bila popolnoma odbita.

V ozemlju Krna se je nadaljeval trdovratni boj kljub megli, ki je ovirala artiljerijsko delovanje.

V ozemlju Plav se naše operacije, ki imajo za cilj razširjenje predmostja, razvijajo ugodno.

Na kraški planoti se je nadaljevala bitka včeraj z veliko živahnostjo. Naše čete so prodirale na vsej fronti z velikim navdušenjem in pogumom. Posrečilo se jim je zavzeti na levem krilu izredno močno postojanko Sv. Mihaela, ki tvori večji del planote, vendar pa so se morale po srđitem ognju številnih sovražnih baterij vseh kalibrov zopet umakniti za greben, kjer se nahajamo sedaj.

V središču smo prodirali proti sedlu Sv. Martina, potem ko smo z napadi popolnoma očistili strelske järke in zakope sovražnika. Proti večeru je dovela sijajna akcija po popolnem sodelovanju infanterije in artiljerije do popolne osvojitve postojanke na Monte dei sei Busi, odkoder smo pregnali sovražnika iz njegovih trdnih postojank. Ujeli smo ta dan 3.200 mož, med njimi enega podpolkovnika in 41 drugih oficirjev in uplenili 5 strelskih pušk, 2 metalca min, mnogo pušk, provijanta, municije in drugega vojnega materiala.

DUNAJ, 30. (Kor.) K uradnemu vojnemu poročilu italijanskega generalnega štaba z dne 27. julija se poroča iz vojnega časnikarskega stana:

Modra usoda previdnosti je, da Italijani še nikdar niso dobili nobene bitke, da so tudi sedaj že zopet dva meseca v vojni, ne da bi imeli zaznamovati kak uspeh, kajti njihovo besedičenje bi bilo preravno, da bi zamogli nadkriti vse fraze, ki se jih poslužujejo danes povodom svojih neuspehov. Da z vojaškim izprehodom na Dunaj ne bo ničesar, so jim pokazali že prvi dnevi vojne. Grenko prevrta pa jim je napravilo spoznanje, da so se naše čete zadovoljile z defenzivno in da se jim ni treba ničesar bati, kakor hitro se umaknejo na protipostojanke. Naše navno naziranje je iznašlo pregovor, da je počitek nazadovanje. To izkoriščajo Italijani in dokazujejo, da se naše čete, ker počivajo, umikajo. Za Italijani pa pomeni okoliščina, da smejo ostati na svojih mestih, velik napredek in le tako si je razlagati poročila Cadorne o stalnem napredovanju. Toda končno pride le čas, ko bodo zahtevali domovina in zavezništvo kaj na dani.

Cadorna, ki se dva meseca izogibljuje imenovanja krajev, da zakrije tajnost našega prodiranja, se je smatral dne

25. julija, torej začetkom tretjega vojnega meseca vendarle prisiljenega, da upošteva splošno napetost. Kar so pričakovali njegovi rojaki, o tem seveda ni mogel poročati, niti o zavzetju Gorice. Zato je serviral rojakom zavzetje kapucinskega gozda, nekaterih zakopov pred Sv. Martinom na Krasu in zavzetje Monte dei sei Busi.

„Boljša muha na zelju, kakor nobeno meso“, je menil zadovoljiv gost! Kar označujejo Italijani kot kapucinski gozd, je menda ime dosedaj na nobenem zemljevidu označenega lesovja pred Sv. Martinom na Krasu, kjer je tudi „par zakonov“. Italijanom se je torej posrečilo, ugnezditi se na pobočju pred postojanko naših čet na doberdovski planoti in hribu Sv. Mihaela, o čemer dosedaj ni nikdo dvomil. Edini pravi uspeh, zasedenje Monte dei sei Busi pa ni preživel poročila Cadorne, ker so se morali Italijani koncem druge bitke zopet umakniti iz teh postojank.

Usoda pač hoče, da se morajo Italijani mesto z osvojitvijo avstrijskih postojank kljub svoji ogromni premoči zadovoljiti s „stalnim“ napredovanjem, v olajšanje Cadorna, ki sicer pri resnični zmagi sploh ne bi vedel, kako naj bi pravzaprav opisal zmago.

Druha bitka ob Soči.

Vojni poročevalec lista „Neue Freie Presse“ je pisal 26. t. m. svojemu listu: Prošlo nedeljo se je pričela druga bitka na soški fronti pri Gorici, istočasno pa so Italijani tudi hudo napadli naše postojanke v krnskem ozemlju na severu in ob robu doberdovske planote. Kakor je sedaj razvidno iz bojev zadnjih dni, je bil glavni napad neposredno naperjen proti goriskemu predmostju. Tu so bile, kakor povsod, naše postojanke pripravljene vrlo dobro in naša artiljerija ni oddala skoraj niti enega strela brez gotovega učinka. Najboljša opora obrambe ob vsej soški fronti so pa nepretresljivi živci vrlih vojakov, ki so vzdržali najgroznejšo točo v ogromnih množinah metanih sovražnih granat. Tako je bilo mogoče vedno zopet odbiti tudi pehotne napade, ki so se ponavljali v vsakem, še tako kratkem premoru v artiljerijskem ognju, in nikdar se niso Italijani mogli veseliti kakega krajevnega uspeha.

Cel teden, od nedelje pa do sobote, je trajala druga bitka in dan za dnem, noč za nočjo so bruhali sovražne artiljerije vseh kalibrov sledili v večkratni premoči valovi naskakujočih pehote drug za drugim, in vendar se jim ni posrečilo zdrobiti braniteljev. Tedaj je italijanska armadno vodstvo osmi dan napelo še enkrat vse moči in je porinilo nove artiljerijske mase v oni ozki prostor in je napadalo napadno vrsto za napadno vrsto, da bi izsililo predor pri Gorici in se polastilo predmostja. Drugo nedeljo bitke se je neprestano tuljenje topov čulo v okrožju sto kilometrov in v vsi silo ste obe artiljeriji korak za korakom obdelavali kakih dvajset kilometrov širok pas ob Soči, toda zastojni si je prizadevala italijanska premoč, da bi nadvladala s streljanjem.

Ob ogromni množini vrženih krogel seveda skupni učinek ni bil odvisen od vrline sovražne artiljerije, in marsikatera granata in sibra je stala bolestinah krvavih žrtev. Še prošle noč je sovražna artiljerija zapravlivo nadaljevala svoje drago delo, in zopet je bil odbit vsak napad. Ogromne sovražniške izgube na moštvo in artiljerijskem materialu se nikakor ne morejo primerjati z doseženim uspehom.

Nova faza druge bitke pri Gorici se je začela z nezmanjšano silovitostjo (bitka se je končala, kakor znano, po desetih dneh z ogromnimi laškimi izgubami), toda izkazalo se je, da ni moglo doslej ničesar opraviti napetje vseh moči italijanske napadalne armade.

Nič manj ljuti niso tudi boji na drugih mestih soške fronte. Kakor hitro dovoljujejo deževje in nevihte, ki nastopajo zopet bolj pogostoma, poizkušajo laški zrakoplovi in letala izrabljati prikladnost svoje operacijske baze. Več bomb je bilo vrženih z zrakoplovov na progo državne železnice brez posebnega učinka, aeroplani, večinoma dvokrovniki, ki se kažejo večji del v skupinah po štirje ali pet, pa trosijo velikanske množine železnih pušč, ki bi imele, vržene z višine 2000 metrov, najstrašnejši učinek, če bi zadele žive cilje.

V Nabrežini so v bližini kolodvora en zrakoplov in štirje aeroplani vrgli vseh skupaj dvajset bomb. Dan nato je druga skupina letal vrgla osem bomb.

Prebivalstvo se za časa nočnih letalskih napadov skriva v kletih, vojaštvo pa v zaklonih. Ko se začne brenčanje motorjev, se dajo svarična znamenja in tako se doslej ni zgodila skoraj nobena nesreča.

Na Trst sovažnik zadnje dni ni ponovil bombnih napadov. Tamošnji časopisi objavljajo oglase, s katerimi vabi neka zavarovalna družba k zavarovanju proti škodi po bombah.

Italijanski ujetniki pripovedujejo, da vlada silen strah zaradi točnega zadevanja naše artiljerije, posebno pa zaradi razdevajočega učinka težkih možnarjev. Dejstvo, da je treba naskakovati na skaloviti tleh brez kritja, je dalo povod stoterim Italijanom, da so se rajši vdali nerajni, kot pa da bi se izpostavljali ubojnemu artiljerijskemu ognju brez kritja.

Civilno prebivalstvo se zopet vrača v Trst.

V celoti se mora reči, da je boj, ki divlja na soški fronti brez prenehanja, bolj vroč in bolj krvav, kot sploh na kakem bojišču sveta.

Pri generalu Borojeviću.

Vojni poročevalec „Tagesposten“ poroča s fronte ob Soči:

Poveljnik ene, na južnem bojišču bojujočih se naših armad, general pehote Svetozar Borojević, je sprejel dne 26. julija skupino vojnih poročevalcev pod vodstvom majorja Roulanda. General Borojević, ki se je izkazal izvrstnega poznavalca vojevanja po gorovju, je dobil sedaj zelo težko nalogo na južni fronti. Videli smo Borojevića tekom bitke ob Sanu in vojašnici v Przemyslu v sobi, pozimi ponovno v njegovi sobi v kornem poveljstvu v Košicah in na bojišču v dolini Ondawe, in slednjič, meseca maja tekom obleganja Przemysla v njegovem glavnem stanu v Sanoku. Vedno nam je prišla nasproti ista krepost in samozavest.

Armadni poveljnik, general Svetozar p. Borojević, je pozdravil vojne poročevalce s sledečim nagovorom: Veseli me, da Vas vidim v območju moje armade. Drugo leto volne je že in znano Vam je, koliko smo že prestali. Izjavljam Vam tudi to, da nam ni treba ničesar skrivati in da boste videli lahko vse, kar je mogoče videti. Deset tednov je že, odkar smo v vojni s prejšnjim italijanskim zaveznikom in druga bitka pri Gorici je prispela danes, deveti dan, do vrhunca. Pojdite vsi v najsrednejše linije in videli boste povsod vse v najboljšem redu. Bodite samozvestni in trdno prežeti s prepričanjem, ki preveva naše čete in naše tamkajšnje prebivalstvo.

S soške fronte.

27. julija 1915.

Cunjasto nebo je ležalo nad Krasom in sipalo tanke, poševne trakove dežja na razbeljeno skalovje. Težke, umazane plahite oblakov so se valile po kotlinah in zbrisale ostre silhuete čeri, raztrganih pobočij in skalnatih vrhov. Priliktavo brinjevo grmičevje se je stiskalo med skalovje in v majhnih borovih gozdičih je šumelo. Veter je kuštral zelene šope mladih jablan ob beli, v mehkih linijah se vzpenjajoči cesti, ki je mehkinjala za voljenimi hribočki.

Skozi to, v vetru in dežju divje se zvijajočo pokrajino smo korakali. Globoko sklonjeni, zaviti v plašče, molče. Trdo udarjanje naših podkovanih čevljev ob trdo cesto se je združilo s šumenjem dežja v ritmično, monotono pesem. Trudno so ležale naše misli v trudnih srcih. Tiho je korakala četa za četo in se vila po cesti na planoto. Le tupatam je zavženketala sablja, je zavzenela lopata ob bajonetu, je zapeketal mimo konj. Zdajpa zdaj smo pogledali vsi kakor na povelje na milnikle ob cesti in računali: še deset, še sedem kilometrov do cilja, kjer se odpočijemo in presušimo.

Dež je ponehal. Oblaki so se dvigali, trgali in se valili naprej proti vzhodu. Pokrajina je ostajala pred nami kakor v reliefu v vedno jasnejših obrisih. Zgledali smo kraške vasi z nizko cerkvijo in benečanskim slogom, pokrite po dolinah, naslonjene na pobočja. Pod nami so se odpirale male okrogle kotline s črnočedejo zemljo, z majhnimi žitnimi in turščinami niivami.

V dalji je zamolklo grmelo. Vmes je padel kratek, jednat pok iz puške, na zahodu so vstajali iz raztrih robov stebri dima. Pred nami se je počasi premikala dolga kolona. Rdeči fesi so se zibali nad obloženimi konji: Bošnjaki so peljali tren.

Končno vendar zagledamo naš cilj: vas, razlito po pobočju kamenitega kraškega hriba. Onstran vasi že stoji naše rezerve, skrite v okrogli grapi, v katero dere med skalovjem in potokih voda.

Polegli smo pod borovec, postavili straže, se okrepčali in zaspali kot ubiti.

Pozno jutraj so nas zbudili. Sonce je že pripekalo z neba. Čist, prozoren zrak je ovijal kraško ohribje, posejano s krevljastim hrastovjem in nizkimi borovci. Pod nami je ležala vas, vsa čista in bela v jutranjih solčnih žarkih. Globoko v dolini, onstran hriba, je blestela Soča, ki je bila silno narasla od deževja. Na njenem desnem bregu se je raztezala rodovitna Furlanska nižina in se vzpenjala polagoma na Brda, kakor da bi jih hotela priviti nase. Tam daleč na zapadu je jasno rezal obzorje gorski pas Karnskih alp z navpičnimi, strmimi stenami.

Alarm! Pripravite se za odhod! Dva voda prve kompanije v rezervi, dva zasedata järke na višini...

V hipu smo se razvrstili.

Naprej! sem velel drugemu vodni in odpeljal svojih 60 mož po skalnih stezah na postojanko v rezervi. Pred nami je ležala v rojni črti honvedska kompanija, mi pa smo polegli med grmičevje in skalovje, iz katerega je puhla dušeca sonarica. Približno dve uri smo ležali tu in se pekli na vročih kraških kamnih in v žgočem kraškem solncu. Vode nič. Dva moža sta omagala, a zganiti se nismo smeli, ker je laški aeroplan neprenehoma prežal nad nami.

Začni se je glas:

— Gospod praporščak 1. voda!

— Tukaj!

K meni se je priplazil po trebuhu med razbitimi škrlji in ostrimi, visokimi skalami orondanc in mi izročil povelje.

— Zasedite vrh št. 1! Pridejo nove rezerve!

A z mesta nismo mogli: nad nami je še vedno visel aeroplan in se vrtil okoli svoje osi. Očividno je sumil, da so tu skrite rezerve. Nestrpno smo čakali, kdaj odpluje. Kazalec na moji uri se je pomaknil že za deset, dvajset minut, pol ure naprej in aeroplan je še vedno mirno plaval nad nami. Mučno je bilo to čakanje.

Tedaj sem ukazal patrulji, naj se pomika na levi strani hriba nazaj. Hotel sem namreč zavesti opazovalca na napačno smer. In posrečilo se mi je: iz letala so opazili patruljo, spremenili smer in kmalu nato je odplul laški aeroplan hitro proti Furlaniji. Počkali smo še, da se nam je patrulja zopet pridružila in kriti s kamenitimi ograjami in nizkim hrastovjem smo se splazili na odkazano postojanko.

Komaj smo se tu dobro ustallili, že so otvorili Lahi na kraj, kjer smo ležali prej, strašen artiljerijski ogenj. Granata za granato, šrapnel za šrapnelom. A mi smo se iz dobrega kritja snejali in brili norec iz Lahov, ki smo jih na tako preprost način splazili na led. Poldrugo uro so obsipavali prazni prostor s šrapneli, potem je bil mir do večera.

V mraku so nam prinesli menažo, mlado kraški fantič pa vode. Voda! Kaj menaža! Deset dni bi ne jedli ničesar, samo da bi imeli vode, vode! Kot žejni psi smo planili vsi naenkrat k škafo in pili, pili...

Okrepčani smo zopet polegli po suhi travi in kamenju in saljivi Dunajčanje so se začeli zabavati s fantiči. Kar objemali bi jih! Bogve kod so se plazili po skalah, po grapah, v vedni nevarnosti, da prileti granata ali šrapnel! Bogve, kako so pazili, da ne razlijejo niti kapljice vode, ker vodo, kako že v grlu suhi kraški zrak in vode ni in ni! Zdej so se zadovoljno smehljali v našem jarku med našimi vojaki in se igrali z njimi! Ti zlato slovensko srce!

Tako je mirno potekel ta večer pod gorečo zarjo zahajajočega solnca, ki je kot velikanski žaromet tipalo z rožnatimi trakovi po razžarjenih skalah.

Noč je legla na zemljo. Južna, sanjava, zvezdnata noč. Vse je bilo mirno. Vas pod nami je že zaprla trudne oči in črčki so se oglašili s polj v globini. V ozadju nekje so se oglašili zamolklo naši možnarji: zapazili so premikanje sovražnih čet.

— Zbirajo se — so si šepetali moji ljudje.

Pomnožil sem straže in jih razposlal nizko pod hrib. Ležali smo in čakali. Nad

namo so migljale zvezde kot žareče cvečice na črnem, brezmejnem travniku. Sirok trak žarometov je prerezal zdajpazdaj nenadoma temo, magična luč je švignila po skalovju nad nami. Nato zopet tema. Iz skal je stopil star črnovojniški četovodja.

— Gospod praporščak, gredo! — je šepetnil.

A slišali so ga vsi.

— Gredo, gredo! — je šlo od ust do ust.

— Pripravite se za boj! — sem zaukazal in telefoniral v ozadje, da se bliža sovražnik.

Dve raketi sta švignilo preko nas na pomočje pod nami in ga zarko razsvetlili: iz temnega naročja borovega gozda se je izvila dolga črna kača: laška kolona. Za nami so nenadoma zagrmeli topovi in obsuli gozd in zadnje vrste z uničujočim ognjem šrapnelov.

Prve laške vrste so prodirale naravnost proti moji postojanki. Kakih dvesto korakov pred nami so se hipoma razvrstile v dolgo, gosto črto, iz katere je prodril gronek klic:

— Brüder, nieder die Waffen!

Honvedski častnik na moji levi pa je zaklical:

— Abbasso! Hura!

In črta honvedov se je pomaknila v razdaljo 50 korakov od laške črte, ki se je vedno bolj gostila, kajti borov gozd je biljuval neprestano nove čete.

Videl sem, da je skrajni čas za napad. Telefoniral sem častnikom na desni in levi, naj prodiramo. Pritrdila sta.

— Naprej! sem zaklical.

— Hura! je zavpil star četovodja.

— Hura! Hura se je odzvalo od leve in desne v noč.

Krčevito smo stisnili puške in z nasajenimi bajonetmi smo se spustili po hribu navzdol proti sovražniku, ki je strmel in čakal. Šele, ko smo bili deset korakov pred njimi, je začel streljati. Nič zato! Naprej! Naprej! Naskok!

Par orjaških skokov in že smo zadirali bajonete v laška telesa, že je brizgala gorka kri po obleki, po obrazu, po rokah. Že so rezali pretresljivi klici ranjenecov nočno tišino. Razvila se je strašna borba moža z možem. Zažvenketal je bajonet ob bajonetu, po glavah so treskala puška kopita, po licih so bile železne pesti, po tleh so se zvijala trupla. Nevzdržno kakor plaz so valili naši fantje laško črto preko čeri, skal in trupel v dolino. Lahko so se umikali v redu, dokler ni naenkrat nastalo neko gibanje v njih:

— Ne v smrt! Nazaj! — je nekdo zaklical in zbežal. In za njim je vrzel drugi puško proč in tretji, četrti... stoti. Stal sem na skali in streljal za njimi. Pod menoj je ležal ranjen laški stotnik. Videl sem njegov okrvavljen obraz. Z levice je pritiskal na prsi, iz katerih je curjala kri, z desnico je pomajal našemu sanitetcu zla to uro in prošil s tihim glasom malo vode. Naš sanitetec se je sklonil k njemu, nastavil steklenko na usta, mu spravil uro zopet v žep in ga nesel k obvezovalšču.

— Angelo mio! Angelo mio! — je šepetnil stotnik in se onesvestil.

Daleč doli pa so bežali Lah, razbiti in uničeni, sekani od naših bajonetov, preko kupov mrtvecev in letali kot blazni na vse strani: pod naše žične ograje, pod ogenj strojnih pušk, v lastne rezerve, a mi smo jih kot besne podili, prebadali in bili, dokler niso prišli v varno kritje lastnih jarkov....

(Po »Slovencu«.)

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 30. (Kor.) Veliki glavni stan, 30. julija 1915:

Vzhodno bojišče.

Položaj je v splošnem neizpremenjen.

Jugovzhodno bojišče.

Čete armade generalobersta Woyrscha so zgodaj jutraj dne 28. julija izsilile prehod čez Vislo med izlivom Pilice in Kozienicami na več mestih. Na vzhodnem bregu se vrše boji. Dosedaj je bilo ujetih 800 mož in uplenjenih 5 strojnih pušk.

Včeraj so zvezne armade generalfeldmaršala Mackensena pričele zopet z ofenzivo.

Zapadno Wiepra so prebile nemške čete rusko postojanko. Dosegle so zvečer linijo Piaski - Biskupice in železnico vzhodno od tod. Ujetih je bilo več tisoč mož in uplenjeni 3 topovi.

Ta uspeh, kakor tudi prodiranje avstrijskih in nemških čet tik vzhodno Visle in pruskih gardnih čet v ozemlju Wojstlawic, so omajali rusko fronto med Vislo in Bugom. Danes jutraj so izpraznili Rusi svoje postojanke na vsej liniji. Drže se le še severno Hrubesowa.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 30. (Kor.) Veliki glavni stan, 30. julija 1915:

Zapadno bojišče.

Pri Perthesu, v Sampanji, so bile na obeh straneh razstreljene mine, pri čemer smo razrušili kritne jarke severozapadno kraja.

V Svečeniškem gozdu se je francoski napad na obeh straneh Croix des Carmes razbil v ognju infanterije in artiljerije pred našimi ovirami.

V Vozegih je sovražnik včeraj popoldne znova napadel linijo Lingekopi-Barrenkop. Boji moč proti moči za posest postojanke se niš zaključili.

Dva angleška letalca sta se morala v bližini obrežja spustiti v morje in sta bila ujeta.

Vrhovno armadno vodstvo.

Angleška spodnja zbornica.

LONDON, 28. (Kor.) Pri utemeljevanju predloga na odreditve zbornice, je podal ministrski predsednik Asquith pregled o vojnem položaju in je izjavil, da bi bila Anglija nevhvalna, ako ne bi priznavala brezprimernega prizadevanja Rusov, da zadržijo nastopajočo povodenj in ohranijo svoje postojanke nepoškodovane. (Glasno odobravanje.)

Glede Italije je priznal ministrski predsednik z največjim zadovoljstvom, kako pridobiva ta novi zaveznik stalno na prostoru in si napravljaja pot k cilju, ki ga doseže najbrže v kratkem času.

V Franciji od vojnega izbruha ni bilo trenutka, da ne bi prevladovala oboje armadi popolno bratstvo in prepričanje v zmago.

Glede brodovja je izjavil Asquith, da je še močnejše kakor začetkom vojne in da mu podmorska blokada ni povzročila resnejše škode. Velika Britanija dobiva živeža in surovega materiala v isti obliki in z isto svobodo, kakor v mirovnem času.

Rekrutiranje napreduje nezmanjšano. Položaj je zelo zadovoljiv. Slednja poročila spadajo med najboljša. Lloyd George je kolosalno organiziral industrijsko produkcijo.

Asquith je zaključil: »Delamo naprej z isto energijo in odločnostjo, ki nas je prevela tekom zadnjih 12 mesecev, trdovratno do neizogibnega končnega zmagovitega izida.« (Dolgotrajno odobravanje.)

Lloyd George je izjavil, da je ustanovilo municijsko ministrstvo 16 narodnih tovarn pod nadzorstvom vlade, s čimer se je izdelovanje granat izredno pomnožilo. Treba je ustanoviti še 10 takih narodnih tovarn. V par mesecih bi zamogle te delavnice preskrbeti armade Velike Britanije tako, kakor so opremljene najboljša armade Evrope.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 29. (Kor.) Iz glavnega stanja se poroča:

Na kavkaški fronti so bili po poročilih naših napadnih Rusi, ki so poskušali, podpirani po tolah, priti našemu desnemu krilu za hrbet, vrženi polagoma predni vzhodu in so jim bile prizadejane izgube.

Dne 25. julija smo vrgli v bitki, ki se je razvila na višini Greboda, zadnje oddelke teh sovražnih sil dalje proti vzhodu, pri čemer smo ušli 300 Rusov, uplenili en nepoškodovan top z municijo in municijskimi zaboji, dva municijska vozova in množino orožja. Bežeči sovražnik se je pomotoma zapletel v boj z oddelkom, ki mu je prišel na pomoč. Naša artiljerija, ki je posegla v boj, je prizadejala sovražniku, ki se je umaknil v neredu, znatne izgube.

Dardanelska fronta: Dne 27. julija s predsedki infanterijski in artiljerijski oženj.

Dne 26. julija je poskušalo par sovražnih torpedov ob obrežju Kereldžera obstreljevati naše desno krilo pri Seddi Bahru. Ena torpedov je bila zadeta na naši artiljeriji, nakar so druge ustavile streljanje in se oddaljile.

Gradba kraškega vodovoda odgodena.

Oglas.

Z ozirom na obstoječe izredne razmere se odgaja rok za začetek gradbe vodovoda v svrhu preskrbovanja kraške planote Divača. Komen z vodo do 1. aprila 1916. l., oni za izvršitev gradbe pa do 31. marca 1918. l.

To se daje na splošno znanje vsled ukaza c. kr. ministrstva za kmetstvo do 21. dne julija 1915. l., šte. 1720 A M., in nanašaje se na oglas od dne 6. majnika 1915. l., šte. 2031/39—11.

Postojna, 26. julija 1915.

Od c. kr. namestništva.

Domuče vesti.

O italijanskem — »izprehodu«. V svojem poročilu od 30. aprila je avstro - o grski veleposlanik baron Machio v Rimu posebno naglašal, da je italijanski vojni ataše na Dunaju opisoval situacijo tako, da pojde le za italijanski izprehod do Dunaja. Tudi to poročilo je omenjeno v nedavno priobčeni »Rdeči knjigi« našega ministrstva za zunanje stvari. Po nepristanih neuspehih italijanske ofenzive je bila ta konstatacija za gospodo v Italiji seveda jako neljuba in so italijanski listi v tej zadevi najodločnejše oporekali, češ, da so poročila vojaških ataševov strogo tajna in zaupna in da torej ne more nikdo vedeti, kaj in kako je poročal vojaški ataše. Avstrijski listi na so odgovorili, da so v Italiji ravno rečeno poročilo izrabljali v to, da so podžgali javnost za vojno. Sedaj pa navaja »Daners Arme-Zeitung« uprav klasično pričo za resničnost onega poročila avstro-ogrškega poslanika. Je to sotrudnik Daners Arme-Zeitung, Ugo Christofani, ki je bil do izbruha vojne — kraljevi italijanski poročnik v rezervi!! Po izbruhu vojne se je pa odnovedal italijanskemu naslovu, italijanskim častem in italijanskemu državljanstvu ter se priglasi kot vojni dobrovoljec v našo vojsko in je danes kadet-aspirant v polku Hoch- und Deutschmeister, zadobivši avstrijsko državljanstvo. Christofani torej je že pred več mesece — tako poroča Dan. Arme-Zeitung — pripovedoval, da je prejšnji italijanski vojaški ataše na Dunaju, podpolkovnik Albricci v ožjem krogu — v navzočnosti Christofanija — jako nepovoljno o na-

si vojni sili. Na prigovore Christofanija je izjavil Albricci, da Avstrija niti mobilizacija ne more zvesti! Albricci da je vedoma govoril nerazumno, sklicevaje se pri tem na narodna nasprotstva v Avstriji. Vkljub cesarski milosti in visokim odklonenjem, vkljub veleposlanstvu, ki je je užival v družbi, in vkljub pravemu tovariškemu sprejemu je Albricci — tako zaključuje Dan. Arme-Zeitung svoje poročilo — gojil neuglasno, tajno in zavidno sovraštvo proti nam. — Le v tem sovraštvu je mogel napisati trditve o »italijanskem izprehodu« do Dunaja — trditve, ki je pomenjala — kakor kažejo dogodki — zavajanje italijanske vlade, kralja in javnosti, katero se sedaj britko maščuje nad Italijo in italijanskim narodom. Sanje o izprehodu do Dunaja so menda že definitivno odsanane in le redkokdaj je resnica koga tako kruto postavila na laž, kakor je tu podpolkovnik Albricci in Italija se more sedaj prav lepo zahvaliti temu — blamiraniemu Evropejcu.

Odpovedi stanovanj. S 1. avgustom stopijo v veljavo novi predpisi o vlaganju sodnih odpovedi stanovanj. Tem povodom se opozarja, da od 1. avgusta dalje odpovedi stanovanj ni več vlagati v dvojnem zapisu, marveč v trojnem. Ako se ne zadosti temu predpisu, se utegne zgoditi, da se odpoved ne dostavi pravočasno. Dva izpisa je — kakor doslej — kolkovati z eno krono, pri 14-dnevnih odpovedih s 24 vinari, dočim tretjega ne treba kolkovati. Isti predpisi glede kolkovanja veljajo tudi tedaj, če se odpoved poda na zapisnik na sodnji.

Občinske volitve na Reki so končane tako kakor niso mogle drugače, dokler in ajo znani mogotci ves volilni aparat v rokah, radi česar tudi Hrvatje niso sodelovali na teh volitvah. Izvoljeni so oficijelni kandidati takozvane »zmerne stranke« — sami Italijani in dvajset Madjarov. Ali kako Italijani so to! Evo nekotik imen, pošteno po naše pisanih: Zeletič, Rumac, dr. Rudan, Vasić, dr. Negvetič, Osojnak, Slović, Valenčić, Koršac, Rubinić, Prodan, Brus, Pagan, Dunić, Desković, Dumičić, Persić, Stupčić, Kozulić, dr. Mavko, Kučić, Saperina. Zvok teh imen je najbolji odgovor na italijansko trditve, da se je šele v najnovejši čas nekaj Hrvatov priselilo na Reko. Saj nosijo celo njihove italijanske patricijske rodbine — hrvaška imena in so še le hrvaški odpadniki tista enojka, ki daja veljavo — ničli reskega italijanstva! Tudi v tem pogledu pride na Reki do izpremembe, ali ne potem volitev, ampak še le po smotrenem, intenzivnem delu reških Hrvatov na narodno - vzgojnem polju — predvsem pri mladini. To mora že zastaviti privatna poživovalnost rodoljubov, ki naj reškemu hrvatstvu da, česar potrebuje najprej, — zadostne narodne šole.

Razglasi natečaja. Začetkom II. tečaja šolskega leta 1914/15 podeli se ena stipendija iz ustanove škofa dr. Jurija Dobriča letnih 224 kron. K uživanju so poklicani dijaki iz sorodstva ustanovnika, in sicer najprej najbližji, potem bolj oddaljeni. V slučaju, da ne bo takih prosilcev, se odda lahko stipendija tudi drugemu dijaku iz Istre, v katerem slučaju imajo prednost sinovi ubogih kmetijskih družin slovenske narodnosti. Sicer pa veljajo glede podeljenja tega stipendija obstoječi zakoni in navedbe. Pravica do uživanja prične s prvim gimnazijskim razredom in traja do konca študij. Pravico podeljenja ima c. kr. namestništvo v Trstu. Prosilci za stipendijo morajo vložiti svoje prošnje najkasneje do 30. avgusta 1915 pri c. kr. namestništvu v Trstu in priložiti krstni list, božni list, sprichevale o cepljenju koz, sprichevali dveh zadnjih semestrov, zakonito potrjeno eventualnega sorodstva z ustanovnikom in sploh vseh gori imenovanih zahtev.

Poštena lekcija. Vojni zapovednik mesta Lvon, generalmajor Riml, je izdal ta-le proglas: »Opazil sem, da je ruske vjetnike za časa njihovega transporta po ulicah en del občinstva, posebno židovskega, zasramoval in tepel s palicami. To vedenje je nedostojno kulturnega naroda in krši določbe mednarodnega prava. Dajem na znanje, da takih najstrožje prepovedanih ekscesov ne bom trpel. Oni, ki se proti temu pregreše, bodo z mesta zaprti in izročeni c. kr. policiji, da jih kaznuje. Generalmajor Riml.

Z levega brega tihega Dnjestra — nam piše g. nadporočnik, geometer Perot — pošiljam Vam in vsem znanim tržaškim Slovcem priskrbe pozdrave. Tu sedimo pod zemljo zakopani že teden dni in preživimo na sovražnika, ki je 400 korakov oddaljen. Glave ne smemo pokazati iz lukenj, ker darilec ne izostane. Seveda se tudi sovražnik ne pokaže z brloga. Topovska godba pa nas vsaki dan kratkocasi, posebno proti večeru. Ponoči pa regljejo puške ob vsaki najmanjši prikazni. Na veselo svidenje?

Odprava najvišjih cen za krompir. Izšla je ministerijska odredba, s katero se razveljavlja naredba od 19. decembra o določitvi najvišjih cen za krompir. Ta odredba je ukrenila z ozirom na to, da je bil prejšnji naredbi namen, da se za jesenski (pozni) krompir iz leta 1914 določijo najvišje cene, ki ga pa sedaj ni več v zalozhah. Za takozvani zgodnji krompir, ki prihaja sedaj na trg, prejšnja naredba že vnaprej ni bila namenjena. Da se prepreči vsako neopravičeno obremenjenje konsuma glede krompirja, se izdajo pravočasno nove, razmeram odgovarjajoče odredbe.

Član rojanskega Sokola, Josip Pečnik, se nahaja v bolnišnici v Trentu na Tirolskem, ko je preli že drugič svojo kri za domovino. Prvikrat je bil ranjen v Karpatih v desno stegno, sedaj pa je bil na tirolskem bojišču ranjen v levo nogo, ki so mu jo morali odrezati nad kolenom. V vseh mukah in bolečinah se spominja svojega ljubega rojanskega Sokola ter pošilja vsem bratom

Sokolom in sestram Sokolicam ter vsem prijateljem in znancem najsrčnejši pozdrav in jim kliče svoj bratski, »Na zdar!«. Njegov naslov je: Josip Pečnik.

Odbor za nabavljanje sadnih konserv — kakor praznega sadu, marmelade, sadnih sokov — je tudi letos začel svoje delovanje. V minolem letu mu je prišlo obilo darov na sadju, sladkorju, oglju, čaš in denarju, da je mogel 10.000 kg sadnih konserv izdelati in brezplačno oddati bolnišnicam za ranjene na Dunaju in v provincijalnih krajih kot dragocena živila, ki so bila dobrodošli milosrdni darovi ranjenecem. Ta odbor se je obrnil do županov, župnih uradov in poljedelskih korporacij v deželah, ki goje sadjarstvo, s prošnjo, naj darujejo v imenovani namen sadja, ali naj podpirajo nabiranje darov. Kakor pa uči izkušnja, mora odbor vkljub obilnim darovom vendar še kupovati različne materialije, potrebne za izdelovanje konserv ter pokrivati stroške prevažanja in pošte. Zato se obrača do poedinčev in tvrdi z njuno prošnjo, naj s prispevki v denarju podpirajo to splošnokoristno akcijo. Pošiljajte sadja in sladkorja do najmanj 50 kg teže prevažajo brezplačno vse avstrijske državne železnice, če se porablja vozne liste, ki jih podpisuje in oddaja rečni odbor. Naslov odbora, ki naj se mu pošiljajo darovi in ki daja tudi pojasnila na tozadevna vprašanja, je: Odbor za nabavljanje sadnih konserv za bolnišnice na Dunaju I., Annagasse št. 5.

Lučanje kamenja. 12letna Jospina Begučeva, stanujoča v ulici del Molino a Vento št. 74 je včeraj popoldne ob polisestih prihitela na zdravniško postajo: imela je precejšnjo krvavečo rano na desni roki, o kateri je povedala, da ji je bila prizadeta po kamnu, ki jej ga je zalucal nek pobal. Zdravnik ji je desinficiral rano in ji obvezal roko.

Nezgoda na delu. Antonija Majcnova, stanujoča na Vrdeh v hiši št. 136, je delala v Dreherjevi pivovarni, kjer je bila zaposlena na pranju steklenic. Včeraj popoldne se ji je pa ena steklenica strla v rokah, vsled česar se je Majcnova porezala po levi roki. Morala je na zdravniško postajo.

Darovi.

XII. izkaz darov, došlih c. kr. namestništvu predsedstvu za okrepčevalnico ranjenecv Stanjel-Kobdil: tvrdka D. Jeroniti K 25, paroplovna akcijska družba »Dalmacija« K 100, generalni rav. M. Sarić K 20, ravnatelj Ludovik Pollack v poč. spomina Onorice grofice Sordina K 30, Ivan Capon K 6, Albin Mazzuchini K 3, Anton Dejak ml. K 50, Ernestina Erhold K 20, J. Marinič K 20, g. Aleksander pl. Manussi K 100, Kimon baron Ralli K 100, Rudolf Rött 10, »Zipferti« v hotelu »Evropa« K 6, tvrdka »Haecker in Meissner K 200. Skupaj K 890. Dosele izkazanih K 7386. Svota K 8276.

XIII. izkaz darov, došlih c. kr. namestništvu predsedstvu za begunce iz Furlanije in Soške doline: Zbirka ces. komisarija (24. in 25. izkaz) K 510, Rudolf Engländer, rav. kreditnega zavoda v Pragi K 250, Jakob Serges K 3, aprovizacijska komisija za Trst in za Primorsko K 2000. Skupaj K 2763. Dosele izkazanih K 72759-96. Skupna svota K 75522-96.

XXVI. izkaz darov, poslanih cesarskemu komisariju na korist beguncem iz Furlanije in Istre: Aleksander Marangoni K 20, Karel Naumann K 50. — Skupaj K 70. — Prej izkazanih K 42.796-40. Skupno K 42.866-40.

V počaščenje smrti g. Pavla Gorinija, je izročil dr. Peter de Favento cesarskemu komisariju K 10 za vdove in sirote padlih v vojni.

— Za okrepčevalnico v Kobdil-Stanjelu je prejel cesarski komisar od Paskvala Benedetti K 5, od g. N. D. Caruso K 100.

— Omizje »Feuchte Ecke« v hotelu »Volpich« je poslalo cesarskemu komisariju K 100 za vojake na jugozapadnem bojišču.

— V počaščenje smrti g. Pavla Gorinija je prejel cesarski komisar od dr. Jurija in Emilije Nicolich K 354 za sirote in vdove padlih na bojišču, nabranih med učenci italijanske šole na Vrdeh.

— Cesarski komisar je prejel za potrebne družine vpoklicanih K 431, nabranih z javnimi nabiralniki v hotelu Abbazia.

Na korist vojakom na jugozapadnem bojišču je prejel cesarski komisar od gosp. Josipa Valentina (hotel Abbazia) K 10, od gospe Ide Schröder pa K 100.

Cene raznih živil v Trstu.

(Dne 30. julija 1915.)

Moka (pšenina, mešana z rženo)	K 2— kg
Moka (za kuhinjsko rabo)	K 95 kg
Sladkor	K 1— kg
Meso (goveje) sprejzani deli	K 368, 408 kg
zadnji	K 432, 472 kg
Meso telečje	K 8— kg
Meso kostrunovo	K 240 do 260 kg
Slanina (soljena)	440 do 540 kg
Gnjat, kuhana	K 12— kg
Maslo sirovo	K 6— kg
Kokoši	K 7— do 8-50 ena
Piščanci	K 3— do 4— eden
Polenovci suha	K 220, 240 kg
namočena	128 kg
Fizol	K 144 150, 160 kg
Bob	K 180 kg
Ječmen	K 250 kg
Fizol (strojni) vinarjev	40, 48 kg
Grah	20, 40 kg
Krompir	36 40 44 kg
Paradižniki	4 do 6 merica
Radice	8, 10 glava
Salata	5, 12 glava
Cesen	K 91, 112 kg
Čebula	18 do 20 komad
Jajca	4, 6 komad
Buče	4 do 6 komad
Pesa	6, 8 komad
Malancane	5 do 10 komad
Kumare	4 do 5 komad
Koleraba	56, 60 liter
Mleko	K 260 liter
Olje (najceneje)	K 260 liter

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Masno tiskano besedo se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotnik.

Odda se svetla meblirana soba v središču mesta, pri sami osebi. Ul. S. Lazaro 14, III. 331

Kupujem zaklj. (vrač. vsake vrste. — Ulica Solitaria 21, Jakob Margon. 120

Umetni zobje

z in brez čeljusti, zlate krone in obročki

VILJEM TUSCHER

konces. zobotehnik

TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.

Ordinira od 9 jutraj do 6 zvečer.

Umetno-fotografični atelje

Trst, ulica del Rivo št. 42 (ortulje) Trst

Izvršuje vsako fotografično delo kakor tudi razgled, pomatno notranost lokalov, porcelanske plošče za vsakovrst. spomenike.

POSEBNOST: POVEČANJE !!! VSAKE FOTOGRAFIE !!!

Radi udobnosti gosp. naročnikov sprejema naročbe in jih izvršuje na domu, ev. tudi zunaj mesta po najzmernejših cenah.

Trst, ul. del Rivo št. 42

Ivan Krže

Trst, Piazza S. Giovanni 1

Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin od lesa in plestenja, al. v vrent, šebrov in kad, sodčkov, lopat, rešet, sit in bakrovstvenih kečev, jorbosov in metal ter mnogo drugih v to stroko

Priloge: svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsake vrste bodi od porcelana, zemlje emalia, kromirana ali cinka, nadalje pasamantorje, kletke itd. Za gostilničarje pipe, kroglice, sesalje in steklene posode za vino.

Trst, ul. del Rivo št. 42

JOSIP STRUCKEL

Trst, vogal ul. Nuova-S. Caterina

Nov prihod volnenega blaga za moške, in ženske, zefir, batist in perlija svila za jopice. — Svilenina in okrasni zadnje novosti, velik izbor izgotovljenega perila in na metre